

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. гр. Хасково , 13.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на втори септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Галя В. Ангелова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно наказателно дело № 20215640200740 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково, представлявано от ***** срещу Наказателно постановление № 26-001186 от 03.06.2021 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково, с което на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда от Кодекса на труда на дружеството - жалбоподател е наложена административна санкция – имуществена санкция в размер на 1500 лева. В подадената жалба се релевират оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното с нея наказателно постановление, което било издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до порочни действия на констатиращия и наказващия административен орган, както и при неправилно приложение на материалния закон. Твърди се в подадената жалба, че липсвал законно издаден акт за установяване на административно нарушение, а издаденият такъв, посочен в наказателното

постановление, не бил надлежно връчен на законния представител на дружеството – жалбоподател. Нарушени били императивни законови разпоредби, не били приложени и спазени императивни процесуални правила по чл. 36, ал. 1, чл. 40, ал. 1, както и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, както и чл. 416, ал. от Кодекса на труда. При издаване на наказателното постановление била нарушена разпоредбата на чл. 52, ал. 1 и ал. 2 и ал. 4 от ЗАНН, а така също и нормите на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Налице било и явно несъответствие между фактите и обстоятелствата със сочените от административния орган нарушения и материално – правни норми на КТ и ЗАНН, като излага конкретни и подробни съображения по всеки пункт от жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени а атакуваното наказателно постановление, като претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково, редовно призовани, изпращат упълномощен представител по делото – адв. ***** от АК – Бургас, която в съдебно заседание заявява, че поддържа подадената жалба, а в хода по същество и в депозирано писмено становище развива подробни съображения за нейната основателност.

Административнонаказващият орган – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково, чрез упълномощения по делото представител – юриск. ***** оспорва жалбата и в хода по същество развива конкретни съображения за неоснователност на същата. Моли атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

В периода 08.01.2021 г. – 05.02.2021 г. – на място и по документи била

извършена по отношение на дейността на „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково, проверка във връзка с контрола по спазване на трудовото законодателство от Ел. Ив. Л. и Н. Т. Д., двамата на длъжност гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково. Проверката била инициирана въз основа на жалба от свид. С. Г. С., който видно от Трудов договор № 151 от **.**.**** г., сключен със „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково бил назначен на длъжността „охранител“ в ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“, кв. Ч., град Д. на непълно работно време – 4 часа и с основен платен годишен отпуск от 20 дни. В т. 11 от трудовия договор било регламентирано, че работникът давал съгласието си да му бъдат удържани от трудовия договор дължимите суми за обезщетение за неспазено предизвестие по т. 8 от Договора, вр. чл. 220, ал. 1 от КТ за целия срок на неспазено предизвестие, както и при прекратяване на основание чл. 33, ал. 1, ал. 2, т. 1 и т. 6 от КТ, както и размера на имуществената отговорност, дължима по чл. 203 КТ. С Допълнително споразумение към Трудов договор № 151 от **.**.**** г. от 28.10.2020 г., било променено мястото на работа на обект „ЦРБаза“ офис Д., като с т. 9 от допълнителното споразумение било възпроизведено съдържанието на т. 11 от Трудовия договор. Със Заповед № 174 от **.**.**** г., на управителя на „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково, на основание чл. 326, ал. 2 КТ, въз основа на Заявление вх. № 211 от **.**.**** г. било прекратено трудовото правоотношение със свид. С. Г. С., считано от 01.12.2020 г., като поради неспазване на предизвестията било посочено в заповедта, че на основание чл. 220, ал. 2 от КТ лицето дължи обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестие. Заповедта била връчена на лицето С. Г. С. на **.**.****г.

Констатациите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка, рег. № ПР2100732/10.02.2020 г. /както е посочено в него/, като контролните органи дали на работодателя в лицето на „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково задължителни предписания за предотвратяване и отстраняване на констатирани нарушения на трудовото законодателство, както и за отстраняване на вредните последици от тях. В т. 1 от приложените принудителни административни мерки е посочено, „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково, в качеството си на работодател, на основание чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда, да изплати в

срок до 28.02.2021 г. на Ст. К. Ст. парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, общо 46 работни дни: за текущата календарна година – 2020 г., пропорционално на времето, което му се признава за трудов стаж и за неизползвания отпуск, отложен по реда на чл. 176 от КТ, правото на който не е погасено по давност /за 2018 г. – 6 дни и за 2019 г. – 20 работни дни/, а в т. 2 „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково, като работодател, в срок до 28.02.2021 г. да изплати на лицето С. Г. С., работил на 06.09.2020 г. /официален празник по смисъла на чл. 154, ал. 1 КТ/ - нощна смяна от 00:00 часа до 08:00 часа не по – малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение. Протоколът с дадените задължителни предписания бил връчен чрез упълномощено от представителя на „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково на 12.02.2021 г., според отразеното в приложената по административнонаказателната преписка обратна разписка, приета като писмено доказателство.

В периода от 06.04.2021 г. до 19.04.2021 г. била извършена от Ел. Ив. Л. и Н. Т. Д., двамата на длъжност гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково последваща проверка във връзка с осъществяване контрол по изпълнение на предписанията, дадени с цитирания по – горе протокол. В рамките на тази проверка, от страна на работодателя били представени с придружително писмо, вх. № 21033605 от 19.04.2021 г., извлечение от ведомости за заплати за месец януари 2021 г., Известие за доставяне от Български пощи ЕАД за получаване на сумата от 373.75 лева, остатък от дължими суми за трудови възнаграждения и обезщетения на С. Г. С., Писмо, изх. № 40/24.02.2021 г. ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчването. След като контролните органи възприели, че в представената по преписката разчетно - платежна ведомост били начислени: основна заплата за м. 10.2020 г. 0 654.04 лева, основана заплата за месец 11.2020 г. – 395.08 лева, обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ за 46 дни неизползван платен годишен отпуск – 1274.00 лева, труд официален празник 06.09.2020 г. – 61.00 лева и били направени следните удържки: ДДФЛ 0 195.99 лева, лична вноска ЗО-35.23 лева, лична вноска ДОО – 112.09 лева, лична вноска ПКБ – 4.77 лева, частично прихващане по чл. 103 ЗЗД, вр. чл. 220, ал. 1 КТ – 1040.12 лева, обезщетение по чл. 224 КТ – 613.17 лева и достигнали до извод за допуснато нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, въпреки изпратения паричен

превод чрез „Български пощи“ ЕАД, на 28.04.2021 г., в Д”ИТ”, град Хасково, срещу „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 26 – 001186 от свид. Ел. Ив. Л..

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствие на управителя на „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково или на упълномощено от него лице, след като въпреки отправената Покана, изх. № 21025499/21.04.2021 г. за съставяне на АУАН за нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ, доставена на 22.04.2021 г., представител не бил изпратен на посочената в поканата дата, а впоследствие екземпляр от него – връчен на същата дата – 29.04.2021 г., като фактът на връчване на свой ред е удостоверен с подписа на лице с имена С. Г. - служител в приложеното известие за доставяне – обратна разписка.

Възражения срещу съставения акт за установяване на административно нарушение са постъпили в рамките на законовия срок от връчване на екземпляр от него. Сочи се в подаденото възражение пропуск при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, при предявяването му и връчване на екземпляр. Възражава се и по същество във връзка със съставомерността на деянието и възможността ДИТ – Хасково, доколкото не е юрисдикционен орган да реши спора, като упражни правораздавателни функции и осъществи контрол налице ли е основание и материално – правни предпоставки за извършване на прихващането по чл. 103 от ЗЗД.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение и след като приел подаденото възражение за неоснователно, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, наложил процесната административна санкция.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите Ел. Ив. Л. и Н. Т. Д. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, свързани с извършване на процесната последваща проверка и констатациите, до които са достигнали,

както и тези, свързани със съставянето на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи. Съдът дава вяра на изложеното и от страна на свид. С. Г. С. във връзка с учредяването, развитието и прекратяване на трудовото правоотношение с изключение на факта на изразеното съмнение дали подписът под един от документите е негов, доколкото сам свидетелят заяви несигурност относно този факт и показанията му остават неубедителни и неподкрепени със съответни други доказателства, разколебаващи доказателствената сила на предявения му документ. Въпреки това, в случай на необходимост, показанията му в тази част, както и правното значение на самия факт ще бъдат коментирани по същество в изложението на правните изводи.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, в редакцията, относима към датата на деянието, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв., а според актуалната редакция, който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв, а в чл. 416, ал. 5 КТ е предвидено, че наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Следователно, деянието, за което е наложена имуществена санкция на „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково, като липсва съмнение относно качеството „работодател”, е обявено от закона за наказуемо с административна санкция.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът не констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, които да налагат отмяна на последното. Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето и

връчването му в отсъствие на представляващия по закон „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково, след като са установени предпоставките за това, като възраженията на пълномощника на дружеството – жалбоподател; в обратна насока следва да се приемат за несъстоятелни. С връчване на екземпляр от съставения АУАН е осигурена възможност да се запознае с неговото съдържание, както и да направи възражения по него, от която жалбоподателят се е възползвал. На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазени са формата и редът за издаването му, а по съдържанието си отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяващ изискуемите реквизити. Едновременната употреба на изразите „принудителна административна мярка“ и „предписание“, при положение, че е ясна приложимата редакция на закона към датата на извършване на деянието, според твърденията не променя горния извод, доколкото нарушението е описано по необходимия ясен и вътрешно безпротиворечив начин, за да се обезпечи правото на защита в пълен предоставен от закона обем.

От материалноправна страна обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по недвусмислен и категоричен начин. Доказа се по делото, че „Секюрити Хасково СОТ“ ООД, град Хасково, в качеството си на работодател, комуто е разпределена доказателствената тежест, не е представило пред контролните органи на Д”ИТ” - Хасково или впоследствие пред съда доказателства за изпълнение на даденото с т. 1 от Протокол за извършена проверка с рег. № ПР2100732/10.02.2021 г. задължително предписание от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, а именно: да изплати в срок до 28.02.2021 г. на Ст. К. Ст. парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, общо 46 работни дни: за текущата календарна година – 2020 г., пропорционално на времето, което му се признава за трудов стаж и за неизползвания отпуск, отложен по реда на чл. 176 от КТ, правото на който не е погасено по давност /за 2018 г. – 6 дни и за 2019 г. – 20 работни дни/, с което е нарушена разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ се изразява в неизпълнение на задължително предписание, респ. принудителна

административна мярка, приложена от контролен орган. Нарушението е умишлено, като формата на изпълнителното деяние - действие или бездействие зависи от съдържанието на предписанието и в случая е осъществено, чрез втората от двете хипотези - бездействие. Нарушението е с особен субект - работодател или длъжностно лице по § 1, т. т. 1 и 5 от ДР на КТ и аргументите за това се съдържат в чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. В разглеждания казус адресат на принудителната административна мярка, изразяваща се в предписанието по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е работодателят, т. е. „Секюрити Хасково СОТ” ООД, град Хасково. В този смисъл съдът намира за уместно да отбележи, че когато принудителната административна мярка е приложена от компетентен орган, при спазване изискванията на закона, подлежи на изпълнение, което не е обвързано от обжалването ѝ, съгласно чл. 405 от КТ. От друга страна обаче, неизпълнението на предписанието именно е юридическият факт, пораждащ административнонаказателната отговорност на неговия адресат, а съответствието на това предписание с разпоредбите на закона е условие, явяващо се решаващо при преценка законосъобразността на процесното НП. Следователно, преценката за законността на това предписание влиза в обхвата на проверката, която съдът дължи и върши при контрола за законосъобразност на обжалваното НП, след като то е издадено за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. В противен случай би се стигнало до неоправдано изпразване от съдържание на тази проверка, а това не намира опора в закона и не съответства на неговия смисъл от гледна точка обема на правото на защита в административнонаказателния процес. Още повече, че двата подхода за контрол на законосъобразност, макар и различаващи се по реда, по който се осъществяват, не се изключват напълно един друг. След като жалбоподателят е пропуснал да обжалва по реда на АПК приложената принудителна административна мярка за спазване на трудовото законодателство, то той може да повдигне въпроса за законосъобразност и в настоящото производство при обжалване на НП, макар и непряко, като разбира се районният съд не разполага с възможността и правомощие да отмени същата, но следва да я прецени по същество в рамките на проверката на правилността на НП.

В конкретната хипотеза принудителната административна мярка, изразяваща се в даденото предписание е основана на закона и вменените с нея

задължения на работодателя произтичат пряко от нормата на чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда, съгласно която при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителят има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за текущата календарна година пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, и за неизползвания отпуск, отложен по реда на чл. 176, правото за който не е погасено по давност и като подлежи на изпълнение. Още повече, че не е била обжалвана по реда на чл. 405 от КТ, нито се възразява срещу необоснованост на твърденията и констатациите във връзка с основанието или размера на обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ. Извод, който не се променя от факта, че трудови спорове по чл. 357 и сл. КТ, възникнали между работници и служители от една страна и работодатели, от друга, какъвто е и този за неизплатени възнаграждения се решават от съдилищата, тъй като в случая се касае за възникнали между администрацията и частни субекти отношения с различен характер от трудовоправния характер на отношенията между работници и работодател, доколкото имат различен предмет. В случая отговорността на дружеството – жалбоподател е ангажирана за изпълнение на принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, а не за неправилно приложение на чл. 103 от ЗЗД, което наистина има връзка със законосъобразното развитие на трудово – правните отношения, но те следва да се решат от съда при наличие на спор между работник и работодател. По никакъв начин в Кодекса на труда, с конкретна разпоредба, не е ограничена възможността контролните органи да прилагат принудителна административна мярка за спазване на трудовото законодателство, касаещи въпроса за изпълнение на задължения на работодателите, които принципно биха могли да доведат до възникване и на трудовоправен спор с работници или служители, действително подлежащ на разрешаване от правораздавателен орган, както сочи и пълномощникът на жалбоподателят, но не може да бъде споделена тезата, че последното изключва възможността за реализиране на административно наказателна отговорност за процесното деяние.

В конкретния случай даденото предписание е следвало да бъде изпълнено най – късно на датата, посочена от контролните органи – 28.02.2021 г., която дата обаче е неприсъствен ден, следователно срокът

изтича в първия присъствен ден – 01.03.2021 г., а деянието, с което е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ следва да се приеме, че е довършено в деня, следващ тази дата, т.е. довършено е на 02.03.2021 г., без значение присъствен или не е съответният ден, като правилно актосъставителят в съставения АУАН, а след това, и наказващият орган – в НП са възприели за дата на деянието.

С оглед изложеното, съдът намира, че от обективна страна са осъществени признаците на състава на административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, както правилно деянието е квалифицирано от административнонаказващия орган. Вмененото нарушение е формално, на просто извършване, чрез неизпълнение на задължение за предприемане на определено действие, което е безпротиворечиво установено, а ирелевантен от гледна точка въпроса за наличието на допуснато нарушение и за субекта на нарушението се явяват възможните причини за неизпълнение, както и установеното частично изпълнение.

Съдът намира, че наказващият орган е съобразил в пълна степен разпоредбата на чл. 27 ЗАНН, като е определил наказанието за нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ в размер за имуществената санкция от 1500 лева, т.е. в размер съобразно установения минимум на предвидената санкция, като не е налице порок в дейността при издаване на обжалваното наказателно постановление и в този аспект, поради което санкционният акт е необходимо да бъде потвърден.

Предвид изхода на спора и с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ДВ, бр. 94 от 2019г., според която, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, както предвижда ал. 5, то в тежест на дружеството – жалбоподател следва да бъдат възложени направените по делото разноси за възнаграждение на упълномощен юрисконсулт с размер в рамките на цитираната норма, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 26-001186 от 03.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково.

ОСЪЖДА „Секюрити Хасково СООД, ЕИК: 202078106, със седалище и адрес на управление: град Х., *****, представлявано от ***** да заплати на Дирекция „Инспекция по труда”, град Хасково сумата в размер на 80.00 лева, представляваща направени по делото разноси за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете.

Вярно с оригинала!

Секретар: М. П.